

[Justitsministeren.]

Skatter i det andet. Bestemmelsen er foreslaaet for at gøre det muligt at ratificere en Aftale, som er truffet mellem De forenede Stater i Amerika og Danmark om til Undgaaelse af Dobbeltbeskatning og til Forhindring af Beskatningsunddragelse, for saa vidt angaar Indkomstskat, at gennemføre en gensidig Inddrivelse. Selve den Aftale eller Konvention, som er truffet mellem de to Lande, foreligger for Tiden til Behandling; den er forelagt i det andet høje Ting.

Den næste Ændring angaar Regler om en summarisk Behandling af Straffesager, naar der foreligger Tilstaaelse og de andre Betingelser i Lovens § 925 er opfyldt. Reglen er, at naar der foreligger egen Tilstaaelse, fremmes Sagen hurtigt til Doms uden Udfærdigelse af Anklageskrift, saa at man af Hensyn til den sigtede undgaar, at Sagens Behandling kommer til at trække ud. Som den gældende Tekst i Retsplejeloven er, er den Behandling udelukket i nogle Tilfælde, som skal være Landsretssager, og hvor man maa erkende, at de samme Regler, som jeg nævnte før, udmærket kunde anvendes, uden at Hensynet til den sigtede tilside-sættes.

Ændringen til § 925, eller rettere sagt Tilføelsen, der kommer som en særlig § 925 a, gaar ud paa, at i Sager, hvor der bliver Spørgsmaal om Anvendelse af §§ 65, 70, 71 eller 73 i Straffeloven, skal en lignende Procesmaade kunne anvendes. Det er Sager, hvori der kan blive Spørgsmaal om Sikringsforvaring eller om andre Sikringsforanstaltninger eller om særlige Helbredelsesforanstaltninger over for Drankere. Forslaget gaar ud paa, at naar der foreligger fuld Tilstaaelse stemmende med det, der i øvrigt er oplyst i Sagen, og den sigtede — eller, hvis han er under 18 Aar, hans Værge — samtykker i det, kan Landsretsbehandling undlades og Sagen behandles ved Underretten.

Den næste Ændring fremtræder som en ny § 965 c. Den gaar ud paa, at Afvisning af tiltaltes Anke kan ske, hvis Ankeskriftet eller Stævningen ikke paa sædvanlig Maade har kunnet forkyndes for ham, fordi han har skiftet Bopæl eller Opholdssted uden at give fornøden Underretning. Denne Ændring er ønsket af Landsretterne, idet det har vist sig, at der forekommer en Del Tilfælde mellem Aar og Dag, hvor den, som er dømt ved Underretten og selv anker — han er paa fri Fod — forsvinder, gør sig usynlig, saa man

ikke har nogen Mulighed for at faa fremmet Sagen i Landsretten, fordi man ikke kan faa forkyndt Stævningen. Det har voldt en Del Besvær, at saadanne Sager bliver staaende hen, uden at der kommer nogen Afgørelse, før man maaske langt om længe finder den ankende, og Forslaget gaar altsaa ud paa, at i saadanne Tilfælde skal Retten være beføjet til at afvise Ankesagen. Der er ikke nogen Betænkelighed ved det; det skyldes jo den ankendes eget Forhold, det, at han forsvinder uden at oplyse, hvor han tager hen, at Sagen ikke kommer til Behandling.

Endelig angaar den fjerde Ændring, til § 1018 g, en Bestemmelse i Reglerne om Erstatning for uforskyldt Varetægtsarrest. Kort før Krigen ændrede man Bestemmelserne saaledes, at det nu kræves, at en Paastand om Erstatning for uforskyldt Fængsling skal fremsættes, inden Sagen optages til Dom af Underretten. Det har, siden denne Bestemmelse blev indført, Gang paa Gang vist sig, at Bestemmelsen er uheldig. Det kan medføre Vanskeligheder for den sigtedes Forsvar, at man ikke blot skal nedlægge Frifindelsespaastanden, men at man yderligere, inden Retten endnu har truffet sin Afgørelse, skal være nødt til at nedlægge Paastand om at faa Erstatning for uforskyldt Varetægtsarrest. Den Ændring, som foreslaas, gaar ud paa, at Paastanden vel skal nedlægges i Forbindelse med Sagens Behandling, men at Paastanden kan nedlægges, efter at Dommen er afsagt, og saa gives der i øvrigt de sædvanlige Regler om, hvorledes Erstatningssagen skal forfølges. Det tror jeg ikke, jeg behøver at gaa nærmere ind paa.

Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

Ingeborg Hansen: Det Lovforslag, der her foreligger til Behandling, er undergaaet en gennemgribende Ændring, tør det siges, under Behandlingen i Folketinget. Store Dele af Forslaget, ca. Halvdelen af det, er gaaet ud, og der er kommet nye Bestemmelser ind, som ikke fandtes i det oprindelige.

Den ene af disse Bestemmelser er, som den højtærede Justitsminister nu gjorde Rede for, Ændringen til § 596, hvorefter der gives Hjemmel til at foretage Udpantning for Skatter, som er paalagt eller fastsat i Henhold til fremmed Stats Lovgivning. Jeg har hidtil savnet Motivering for denne Bestemmelse, idet den ikke findes i Folketingsudvalgets Betänk-